

Posudek na diplomovou práci:

Z. Pipková: Elektronická komunikace versus komunikace face to face

EKS FHS UK Praha 2009

Diplomová práce Z. Pipkové pojednává o problematice komunikace s ohledem na její formy, především pak je pokusem popsat a vysvětlit odlišnosti mezi technikami komunikačního zprostředkování. Hlavní část práce tj., kapitola 3, str. 34-63, je věnována novým typům komunikace, kde za nové je pokládáno elektronické zprostředkování. Hned na úvod je ovšem nezbytné předeslat, že e-mail, ICQ, Live Messenger, Skype, Facebook či Youtube jsou především formáty „komputačního“ typu komunikace, a jako takové už z principu přenášejí pozornost od komunikačních systémů ke komunikačním prostředkům. Což ovšem znamená, že zvolený příklad srovnání mezi face to face komunikací a elektronickou komunikací jaksi automaticky předpokládá záměnu hlediska: stručně vyjádřeno, od systému k prostředku. Vedle toho je zde ještě jeden problém: face to face komunikace není zrovna vhodný příklad pro srovnání elektronické komunikace, neboť nepokrývá hledisko masové komunikace.

Z výše uvedených důvodů je vhodné nahlížet na diplomovou práci ze dvou hledisek: první a vcelku zdařilé je objasnění funkčních principů elektronické komunikace, ovšem s některými nezáměrnými efekty: např: str. 68, že e-mail je rovnocennější forma komunikace než dopis, neboť překonává bariéry typu čas, vady v řeči, atp., či str. 69, kdy videa umístovaná na Youtube jsou chápány jako flusserovské techno-obrazy: to je evidentně nedorozumění. Jednak e-mail zachycuje sdělení jako převod na komputaci, tedy využití techniky symbolizace, což znamená, že z tohoto pohledu by např., matematika byla přímo vzorová forma komunikace, a dále, umístění soukromého videa na příslušné serverové stránky znamená už předem jeho umístění do technického universa. Nikoliv tedy je umístění či vytvoření, ale samotná platforma webu.

Druhé hledisko naznačuje možnost sledování záměru práce, ovšemže bez jasně formulované hypotézy: totiž, že vztahy mezi lidmi nelze jednoduše dekódovat z forem elektronické komunikace a už vůbec je nelze přepisovat na osobnostní determinanty, spíše preference. Nicméně v tomto ohledu Z. Pipková správně upozorňuje na důsledky takového posunu: výklad je zaměřen spíše na

rozptýlení než ustavení prvků sebe-konstituce skrze prostředky komunikace. /s.66/ Závěrem lze práci hodnotit jako vcelku dobrou, převážně popisnou v první i druhé kapitole a poněkud zúženou v závěru práce: komunikační prostředky neodkazují k příslušným komunikačním systémům.

Téma identity tak zůstává spíše nadále otevřeným problémem.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované bodové hodnocení: 18 bodů.

V Praze dne 20.3. 2009

Jiří Bystřický